

ת"פ 49632/01 - מדינת ישראל נגד משה שינברג, נוריאל חג'אני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 דצמבר 2018

ת"פ 49632-01 מדינת ישראל נ' שינברג ואח'

לפני כב' השופט בני שגיא

המאשימה
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד אורן פז

נגד
הנאשם
1. משה שינברג
על-ידי ב"כ עו"ד גיא פרידמן
2. נוריאל חג'אני (נדון)

גור דין - נאשם 1

כללי

1. נאשם 1 (להלן - **הנאשם**) הורשע על יסוד הודהתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתוב אישום מתוקן בעבירות הבאות:

מתן אמצעים לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 498(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977; קשרית קשור לביצוע פשע (הצתה), עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; ניסיון להרום נכס בחומר נפייז, עבירה לפי סעיף 456 לחוק העונשין; ייצור נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין; החזקת נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין; נשיאת נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין; איום, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין ושינוי זהות של רכב, עבירה לפי סעיף 3413 לחוק העונשין.

2. במסגרת הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים, הגבילה התביעה עתירתה העונשית לעונש של 58 חודשים מאסר הכלל הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים, ובנוסף עתרה לרכיבי ענישה נלוים בדמות מאסר מותנה וקנס. סוכם כי בסוגור יוכל לטעון באופן חופשי ביחס לכל רכיבי הענישה, ויעירך תסקיר בעניינו של הנאשם עובר לשמייעת טיעוני הצדדים לעונש.

עמוד 1

למען השלמת התמונה העובדתית, יzion כי גם נאשם 2 סיים את עניינו בהסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתוב האישום, וכפועל יוצא מכך, הורשע אך ורק בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (הצתה) שביצע בצוותא ביחד עם הנאשם. עניינו של נאשם 2 גובשה ענישה מוסכמת בדמות מאסר לתקופה של חודשים, ונקבע כי מאסר זה ירוצה במצטבר למאסר אחר אותו ריצה הנאשם עת נגמר דין.

תמצית כתוב האישום

4. כתוב האישום מחייב שלושה אישומים, כאשר במסגרת האישום השני, פעל הנאשם בצוותא עם נאשם 2, שעניינו הסתיים, כפי שפורט לעיל.

על-פי עובדות האישום הראשון, במועד שאינו ידוע למאשימה עברו ליום 24.7.17, רכש הנאשם טלפון נייד הכלול כרטיס (להלן - **טלפון הנייד**). בסמוך לאחר מכן, מסר הנאשם את הטלפון הנייד לאדם אחר, שהזותו אינה ידועה למאשימה, בידיעו כי הטלפון הנייד ישתמש את الآخر לשם ביצוע פשע, שפרטיו לא היו ידועים לנאשם.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע.

על-פי עובדות האישום השני, ביום 29.11.17 או בסמוך לכך, קשרו הנאשמים קשר להציג אופנו ++++, אשר בבעלותו של מורת מרגלים. במסגרת הקשר ולשם קידומו, שבו הנאים ביום 29.11.17 עבר לשעה 14:00 ברחוב קרול בפתח תקווה, בסמוך לביתו של מרגלים.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (הצתה).

על-פי עובדות האישום השלישי, במועד שאינו ידוע למאשימה עברו ליום 3.1.18 יציר הנאשם, עצמו או באמצעות אחר, ללא רשות על-פי דין, מטען חבלה מאולתר, המורכב, בין היתר, ממיכל תרמוס נירוסטה, תעוזבת נפץ פירוטכנית המכילה מלח פרקלורטי ודיפניל אמין (להלן - **החומר הנפץ**) בקבוק פלסטיק המכיל בנזין, ראש גפרור חשמלי וטלפון נייד ששימש כמערכת הפעלה (להלן - **טען חבלה**). מטען חבלה הינו נשק, בהיותו כולל חומר נפץ, אשר בכוחו להזיק לאדם בשעת פעולה. הנאשם החזיק, ללא רשות על-פי דין, את מטען חבלה ברשותו או בצוותא עם אחר, עד ליום 3.1.18. ביום 3.1.18 בשעת ערב נטל הנאשם לשימושו אופנוו מסוק קימקו מר. 316-74-901 (להלן - **האופנוו**) המצויב בעלות אדם אחר. בסמוך לכך, הנאשם, עצמו או באמצעות אחר, זיף את סימני הזהוי של האופנוו, בכך שהדקיק על הספרה 3 בלוחית הזהוי סרט דבק שחור באופן שהספרה תיחסה לספרה 8 (להלן - **לוחית הרישוי המזויפת**). במועד זה, עבר לשעה 23:45 או בסמוך לכך, נשא הנאשם והוביל את מטען חבלה, ללא רשות על-פי דין, כשהוא רוכב על האופנוו עם לוחית הרישוי המזויפת. במועד זה בשעה 23:45 או בסמוך לכך הגיע הנאשם, כשהוא נושא ומוביל את מטען

החברה, לרוחב אח"י דקר בתל-אביב-יפו וניגש לרכב מסווג טויטה מ.ר. 001-106-001 (להלן - **הרכב**) אשר חנה ברחוב סמוך לבית מס' 28. הנאשם הצמיד את מטען החבלה תחתית הרכב, בכוונה לפוצץ בסמוך לאחר מכן את טען החבלה ולגרום לרכב נזק. הנאשם עזב את המקום באמצעות האופנו עמו לוחית הזיהוי המזויפת ועשה דרכו לכਬיש הסמוך לאצטדיון רמת גן (להלן - **מקום הפעלה**). בשעה 04:00 או בסמוך לכך, במקום הפעלה, הפעיל הנאשם מרוחק את מטען החבלה באמצעות חיבור מטל' נייד שברשותו לטל' הנייד שבמטען החבלה, בכוונה לגרום לפיצוץ מטען החבלה ולגרום לרכב נזק. בעת הפעלה, כאמור, פעל ראש הגפרור החשמלי וגרם להצתת החומר הנפץ ולהתפרקות מטען החבלה, אולם עקב כשל טכני, לא התפוצץ מטען החבלה, ומשכך הרכב לא ניזוק בפועל. הנאשם פעל כאמור תוך כדי אדישות להימצאות בני אדם בתוך הרכב או בסמוך לו בעת הפעלת מטען החבלה, ותוך גרימת סיכון ממשי לח"י אדם. הנאשם פעל כמתואר, על-מנת לאיים על בעל הרכב או על אדם אחר הקשור אליו.

במסגרת אישום זה, הורשע הנאשם בעבירות של ניסיון להרום נכס בחומר נפץ; ייצור נשק שלא כדין; החזקת נשק שלא כדין; נשיית נשק שלא כדין, איומים ושינוי זהות של רכב.

تسקיר שירות המבחן

5. تسוקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם כולל התייחסות לנטיונו האישימי: בן 21, רווק, אשר קיים בעבר אורח חיים דתי, ועובד תקופה קצרה במשלוחים עד שפוטר. אביו של הנאשם עזב עת היה הנאשם תינוק, והנ帀הם גדול אצל אימו אשר נשאה בשלישית. הנאשם סיים 8 שנות לימוד במסגרת פנימיה חרדיות, אך עזב את הפנימיה על רקע קשיים חברתיים ותחושים דתיים. הנאשם לא גויס לשירות צבאי עקב פטור על רקע אי התאמת, וזאת בעקבות מסר שריצה באותה תקופה (כפי שיפורט בהמשך בסקירת העבר הפלילית). בשנת 2016 השחרר הנאשם מריצוי המאסר, ולאחר תקופה קצרה חזר לקרים קשיים שלוים, התקשה להתמיד בעבודה במשלוחים והחל להלוות כסף מגורמים בשוק האפור. לקרים הנ帀הם בפניו קצרה המבחן, הדחק המתמשך בו היה מצוי סביב חובותיו עד ברקע לביצוע העבודות. הנאשם קיבל אחריות בפניו שירות המבחן על מעשייו, אולם שירות המבחן התרשם מנטיהה לצמצום באופן שהקשה להבין על הנסיבות והמניעים להתנהגו. צוין כי קיום הנאשם מבין את חומרת מעשיו, אך עדין בדבריו, עליה נתק רגשי וקושי להתייחס להתנהלותו, תוך שהוא מתמקד בצריכיו ומצווקותיו. הנאשם אינו תופס עצמו כמי שמתתקשה לוויסת את התנהגו, וניכר קושי מיוחדו להתייחס לעובדה כי בעברו עברות בעלות אופי אלים, וכי סנקציות שהוטלו עליו בעבר, לא הועילו. הנאשם ציין בפניו קצרה המבחן כי פנה לגורמי הטיפול בשב"ס וביקש להשתלב בטיפול.

שירות המבחן ציין כי בוחינת הפרמטרים להישנות התנהגות אלימה מלמדת כי קיים סיכון גבוה לכך, ובמידה ותהיה כך, חומרת התנהגות תהא אף היא גבוהה. בנסיבות שפורטו לעיל, סביר שירות המבחן כי יהיה בעונש מסר בפועל כדי לחדר עבור הנאשם את חומרת מעשיו, אך קיימת חשיבות כי במהלך תקופת המאסר ישתלב הנאשם בטיפול אינטנסיבי שיוכל להפחית את הסיכון להישנות התנהגות

בעיתית.

عبر פלילי ומאסר מותנה

6. עברו הפלילי של הנאשם כולל רישום מבית המשפט לנורו עבירה של החזקת סכין משנהת 2011 (עת היה הנאשם בן 16), וכן הרשעה בעבירות של חבלה חמורה, חבלה חמורה כשהעבריין מזוין, חבלה בצוותא, החזקת נשק, החזקת סכין ואיומים, וזאת בגין אירוע שהתרחש בשנת 2014. בגין אירוע זה הוגש נגד הנאשם ושנים אחרים כתוב אישום בבית המשפט המחויזי מרכז לוד, ובהתאם לכך ל- 24 חודשים מאסר ו- 10 חודשים מאסר על-תנאי אשר מוסכם כי יש להפיעלים בענייננו חלק מהסדר הטיעון ומרף העונשה לו עטרה התביעה. לציין כי מדובר באירוע אלימות חמור אשר בוצע בחבורה על-ידי הנאים שהשתמשו בשוקר בסכין ובאקדח, תוך שהם מכדים את המתalon, שבשלב מסוים היה שרווע על הרצפה. הנאים 2 ו- 3 דקרו את המתalon בסכין, כאשר גם הנאשם לא טמן ידו בצלחת, והיכה את המתalon בעודו שרוע על הרצפה ומדם. לציין כי בתחילת האירוע הצמיד הנאשם שוקר חסמי לצווארו של אותו מתalon, וחישמל אותו.

עוד ראוי לציין כי שותפו של הנאשם בכתב האישום המונח בפניו כתע (נוריאל חגי אני) היה אף שותפו לביצוע העבירה שתוארה לעיל (נאם 1, אשר נגזר עליו עונש של 43 חודשים מאסר).

טיעוני הצדדים לעניין העונש

7. התובע, עו"ד אורן פז, הדגיש בטיעונו את כלל הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מה坦הלוות האלים של הנאשם. התובע עמד על חומרתם של האישומים הראשון והשני,ציין כי הוא נכון לקבל את ההנחה כי עונשו של הנאשם בגין שני אישומים אלה צריך לעמוד על ארבעה חודשים, וזאת בדומה, ובשינויים המחייבים, לעונש שנגזר על נאם 2 בגין מעורבותו באישום השני.

לב העונשה לשיטת התביעה, נעוז באישום השלישי, ובקשר זה העיד התובע על מגוון הפעולות שביצע הנאשם עד לפיצוץ המטען, על פוטנציאל הנזק, על לכידתו של הנאשם בסמוך לביצוע העבירה, ועל המנייע שעמד בסוד העבירה (אום). התובע הסביר כי במסגרת הסדר הטיעון והרף לו עטרה התביעה, שיקלה התביעה את כל אותן נתונים הקשורים לביצוע העבירה, אך גם את אותן נתונים שניתנו לראות בהם פוטנציאלי להקלת בעונש, ובهم גילו הצעיר של הנאשם והבעת החרטה.

בעניינו של爰ישום השלישי, וטור שהוא מtabס על פסיקה, סבר התובע כי מתחם העונש צריך לנوع בין 4 שנות מאסר ל- 7 שנות מאסר, ועל כן עתירת התביעה לעונש של 58 חודשים מאסר (הכולל, כאמור, הן 4 חודשים מאסר בגין爰ישום הראשון והשני והן 10 חודשים מאסר בעקבות הפעלת המאסר המותנה) היא עתירה רואה ומאוזנת.

הסגור, עו"ד גיא פרידמן, עמד בטיעונו על הטענה המשמעותי הקים בין כתוב האישום שהוגש במקור לבין כתוב האישום המתוון בו הורשע הנאשם, והסביר כי לטעמו "המחיר העוני" בגין שני האישומים הראשונים צריך להיות פחות מ-4 חודשים, וזאת בהינתן העובדה כי מדובר באישומים פחותים מאוד בחומרתם. עוד עמד הסגור על נטילת האחריות והמשמעות שיש להעניק לה בהקשר לעונש. Caindikzia נספהת למוטיב קבלת האחריות, ומעבר להזדהה בבית המשפט, הפנה הסגור לodeskier שרות המבחן ולהסביר שמסר הנאשם לקצינת המבחן בדבר האופן בו למד להcin את מטען החבלה (לימוד עצמי באינטרנט). הסביר כי התקופה בה עברו העבריות הייתה תקופה שאופיינה בלחצים כבדים בהם היה נתון הנאשם, וגם פעולותיו לא נעשו על-מנת לפגוע באחרים אלא, כפי שצוין בעובדות האישום השלישי, כדי לאיים בלבד.

עו"ד פרידמן סקר אף הוא פסיקה מגוונת, ממנה ביקש ללמידה כי הענישה הרואה במקרה באופן משמעותי מהרף שנטען על-ידי התביעה. טענה נוספת שנטענה באותו הקשר, קשורה לעמדת התביעה בתיקים דומים, ונטען כי "המדינה דברה במקרים חמורים יותר על עונשים פחותים יותר. לא יכול להיות שבמקרה זה, יש לי לפחות את התחששה, שהוא קיבל נופך של חומרה, הרבה מעבר".

עוד נסקרו נתוני האישים המורכבים של הנאשם, גילו הצעיר, רצונו לשקם את חייו, והתקופה הלא קצרה בה הוחזק במעצר עד תום ההליכים.

בסיכוםו של טיעון, ביקש הסגור להטיל על הנאשם עונש מותן, אשר לא עולה על תקופה בת שנתיים.

דין והכרעה

9. מעשו של הנאשם חמורים מוגוון היבטים, ונראה כי הנאשם מתנהל באופן אלים ומאים כמעט באופן שגרתי. ATIICHIS בהמשך למשקל הקים בענישה לשני האישומים הראשונים, אך דומני כי בשלב ראשון, יש להשקיף על שלושת האישומים מבט עליון, וכשעושים זאת - מצטיירת תמונה עגומה ביותר ביחס להתנהלותו של הנאשם.

אם באישום הראשון מסר הנאשם לאחר "טלפון מבצעי" לצורך ביצוע פשע, ואם באישום השני קשר הנאשם קשר עם נאם נאם 2 להצתת אופנו, הרי עובדות האישום השלישי מלמדות על עליית מדרגה משמעותית בהתנהלותו האלימה והמאיימת של הנאשם. עובdotio של אישום זה מלמדות על תכנון מוקדם, תעזה, יכולת עברינית מוגוונת (לרבות יכולת טכנית) והעדר מORA מהשלמת המעשה, דהיינו - הצמדת המטען לרכב והפעלתו מרוחק.

בצדך עמד התביעה על החומרה הנובעת ממיקום המטען והפעלתו בטבורה של עיר, וב証明 כי אף אם

נועד "רק" לאיים, לא ניתן להתעלם מפוטנציאלי הנזק שיכול היה לגורם.

מדובר במעשים הפוגעים במגוון ערכים מוגנים, שהמרכזי בהם - הצורך להבטיח את ביטחון הציבור ושלוםו.

פסקת בתי המשפט עמדה על החומרה הרבה הטמונה בעבירות בנשך נוכח הסיכון הרב הגלום בעבירות מסווג זה. ראה לדוגמה, עמדת בית המשפט העליון בע"פ 5779/14 **אלג'י נ' מדינת ישראל** (5.2.2015):

"פסקה בעבירות נשך היא חמירה, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה וגמול, וזאת בשל פוטנציאלי הפגיעה הרב הגלום בעבירות אלה:"

'סחר בלתי חוקי בנשך סולל את הדרך **לפעילות אלימה** ובلتוי חוקית והדבר חמור שבעתים במצבות הישראלית בה קיים חשש תמידי כי נשך המוחזק באופן בלתי חוקי יתגלה לא רק לדים עבריניota, עניין חמור לעצמו, כי אם לדייהם של אלה המבקשים להוציאו אל הועל **פעילות חבלנית עוניה**' (ע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (4.12.2011)).

ענינו בטען חבלה, וגם אם המערער לא ידע על השימוש המדוייק שאלירן ואפי התכוונו לעשות בטען, הרי שאין צורך בדמיון מפותח כדי להבין כיטען חבלה לא נועד לצרכים תמיימים. מטען חבלה מתפוצצים ומסכנים עובי או רוח תמיימים ברחוותינו, פגיעתם ברכוש ובנפש קשה והם מבאים להסלמת הפעולות העבריניות. גם אם העונש שהוושת על המערער אינו מן הקלים, הרי שכחلك מלחמת החורה שמנחים גורמי אכיפת החוק בכלחוליה וחוליה בשרשראת רכישת המטען - הכנתו - הטמנתו, על בית המשפט לתרום תרומתו בענישה מכאה בעבירות כgon דא".

במסגרת בחינת מתחם העונש ההולם וסבירות הסדר הטיעון, נתתי דעת לי מגוון פסקי הדין שהוגשו על-ידי הצדדים האחרים, ובهم: ע"פ 9158/16 **אברג'יל ואח' נ' מדינת ישראל** (30.1.2017); ע"פ 5995/11 **בדראן נ' מדינת ישראל** (14.10.2012); ת"פ (חיפה) 17-09-09-49995 **מדינת ישראל נ' עלי** (4.11.2018); ת"פ (חיפה) 34413-09-17 **מדינת ישראל נ' בן שלום** (28.3.2018); ת"פ (ב"ש) 16-06-32440 **מדינת ישראל נ' גיל אנג'דה ואח'** (21.12.2017).

10. לא הייתה מחלוקת של ממש כי משקלם של שני האישומים הראשונים בענישה מצומצם ביותר, ועמדת התייחס לפיה יש "לטמחר" כל אישום בתקופת מאסר בת חודשיים, נראית לי ראוי ומתיישבת עם הסדר הטיעון שגובש ביחס לנאים 2, אשר הורשע בגין מעורבותו באישום השני.

11. ככל שהייתי נדרש לקבוע מתחם עונש הולם בענינו של האישום השלישי, ולאחר שכלל הנתונים שפורטו לעיל, היה מקום קבוע מתחם הנע בין 34 חודשים ל- 62 חודשים מאסר.

12. כתע, יש להידרש מכלול הנתונים הרלוונטיים לקביעת העונש המתאים לנאשם, ואלה הם:

(א) **עבר פלילי** - עברו הפלילי של הנאשם כפי שפורט לעיל, מכובד יחסית לגילו, ויש משקל לחומרה בעובדה כי מדובר במי שERICA תקופת מאסר לא קצירה, וביצע את העבירות בהן הורשע כתע, פרק זמן לא ארוך לאחר שחרורו.

(ב) **נתונים אישיים** - אין ספק כי נתוני האישים של הנאשם מורכבים, והדברים עולים מתחסיר שירות המבחן. אביו של הנאשם נטש אותו עת היה תינוק, ולאורך השנים התפתחו קשיים לא מעטים, אשר יתכןணבעים מאותה נקודת פתיחה מורכבת. לצד ההתחשבות בנתונים אלה, ובשים לב לעובדה כי מדובר בהליך פלילי שלישי בו נתונים הנאשם את הדיין, ראוי לציין כי משקלם של הנתונים האישיים הולך ונשחך תחת גלגול הרשעות הקודמות. נתתי משקל מסוים לגילו הצער של הנאשם.

(ג) **הודהה וקבלת אחריות** - הנאשם הודה וקיבל אחריות מלאה על מעשיו, ומשכך, עומדת לו הזכות להקללה בעונש, הן נוכח מוטיב החיסכון בזמן צבורי, אך בעיקר נוכח מוטיב הפנמת הפסול שבמעשיים.

סיכום

13. בשקלול הנתונים שפורטו לעיל ובגדרו של הסדר הטיעון, ראוי להטיל על הנאשם עונש מאסר בן 4 חודשים בגין מעורבותו בשני האישומים הראשוניים, מאסר בן 42 חודשים בגין מעשיו באישום השלישי, וכן להוראות על הפעלת המאסר המותנה באופן ש-6 חודשים ירצו במצבבר ו- 4 חודשים בחופף. כמו כן, ראוי להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה וקנס. ראוי לציין כי אל מללא היה מדובר בנאשם צעיר מאוד, הייתה גוזר את דינו של הנאשם בהתאם לرف העליון של הסדר הטיעון, ואם ראוי להרוג ממנו ב- 6 חודשים, עשית כן בעיקר נוכח הודהה הנאשם וגילו הצער, ומטר כוונה ליתן לנאשם פתח של תקווה לשיקום חייו.

14. אשר על כן, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 46 חודשים מאסר לריצו בפועל.

ב. אני מפעיל את המאסר המותנה בן 10 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 14-12-5997 בבית המשפט המחויזי מרכז לוד, באופן ש- 6 חודשים ירצו במצבבר למאסר שהוטל בסעיף "א" ו- 4 חודשים בחופף.

פרק הכל ירצה הנאשם 52 חודשים מאסר החל מיום מעצרו - 13.3.18.

ג. 9 חודשים מאסר, אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירות בנסק לפי אחת החלופות המנויות בסעיף 144 בחוק העונשין או עבירה לפי סעיף 454 לחוק העונשין או עבירה לפי סעיף 456 לחוק העונשין או עבירה אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ד. 5 חודשים מאסר, אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע או עבירה של קשר רפואי לביצוע פשע.

ה. קנס בסך 5,000 ל' או 50 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ולא יותר מיום 19.1.6.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה /או התביעה.

זכות ערעור בחוק.

ניתן והודיע היום ח' בטבת תשע"ט (16 דצמבר, 2018) במעמד הצדדים.

بني שגיא, שופט